

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714203998
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2714203998.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zast. advokátom: JUDr. Vratislav Šteffek, AK so sídlom Nám. Martina Benku 6, Bratislava proti odporcovi: I. J., P. XX.XX.XXXX, Y. L. XXX/XXX, L., občan SR, o zaplatenie 670,40 eur s príslušenstvom, za účasti vedľajšieho účastníka na starne odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42326923, zast. advokátom: Mgr. Peter Masarovič, AK so sídlom Park Angelinum 2, Košice takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 461,40 eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne zo sumy 461,40 eur od 22.2.2013 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Súd vyhlasuje zmluvnú podmienku uvedenú v bode 3. Obchodných podmienok, ktorá určuje: „Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa článku II. zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania celkovej dlžnej čiastky. Zmluvné strany sa dohodli, že veriteľ je oprávnený účtovať dlžníkovi/spoludlžníkovi náhradu účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho alebo rozhodcovského konania vo výške 20 % z poskytnutej istiny, najmenej však 67,- eur, ktorá nepodlieha vyúčtovaniu“, za neprijateľnú.

Odporca je povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa náhradu trov právneho zastúpenia v sume 22 eur a náhradu iných trov konania v sume 9 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd nepriznáva vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 25.6.2014 domáhal uložiť povinnosť odporcovi zaplatiť mu 670,40 eur s úrokom z omeškania 8.75 % ročne z 670,40 eur od 22.2.2013 do zaplatenia, zmluvnú pokutu 108,90 eur z titulu neuhradenia splátok a poplatkov spojených s poskytnutím úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere z 12.7.2012 a náhrady trov konania. Dlžná suma 670,40 eur predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom navýšeným o poplatok za správu úveru 759 eur a sumou uhradenou odporcom 88,60 eur. K tomu žiada 108,90 eur (18,15 eur x 6 mesiacov), lebo odporca sa zaviazal uhradiť mesačne zmluvnú pokutu 3,30 % z 550 eur (18,15 eur) za každý mesiac omeškania a to až do zaplatenia celkovej dlžnej sumy.

Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. (§ 115a ods. 2 O.s.p.)

Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor. (Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p.)

Súd prejednal vec v zmysle § 115a ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania, nakoľko ide o drobný spor, a z zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 120121841 zo dňa 12.7.2012, obchodných podmienok k zmluve, predžalobnej upomienky - výzvy k úhrade z 25.3.2013, oznámením o zosplatnení záväzku z 15.10.2013, ako i z ostatného obsahom spisu zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ s odporcom ako fyzickou osobou uzavrel dňa 12.7.2012 v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu navrhovateľ poskytol úver vo výške 550 eur za odplatu 209 eur. Dlžník sa celkovú čiastku 759 eur zaviazal uhradiť v 13-tich mesačných splátkach, prvé tri splátky po 2,75 eur a zvyšných desať splátok po 75,08 eur mesačne. Splatnosť prvej splátky bola určená na 10. deň po uzatvorení tejto zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Z obsahu zmluvy mal súd preukázané, že výška mesačne splátky nie je presne špecifikovaná výškou istiny, úrokov a iných poplatkov; počtom istiny, úrokov a iných poplatkov a termínmi splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. Odporca celkovo uhradil 88,60 eur. Nakoľko neplnil riadne a včas, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 15.10.2013 navrhovateľ oznámil odporcovi, že celý dlh sa stal splatným 21.2.2013. Po tomto dátume navrhovateľ neeviduje žiadnu úhradu. Poukázal na to, že súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú aj obchodné podmienky, na základe ktorých mu vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 18,15 eur za 6 mesiacov omeškania počnúc mesiacom február 2013 až august 2013.

Z obsahu zmluvy o úvere mal súd preukázané, že v zmluve na prvej strane je uvedená výška RPMN 46,52 % a na druhej strane zmluvy v obchodných podmienkach je v rámci textu uvádzaná RPMN pri 7 mesiacoch 66,19 % a pri 13 mesiacoch 67,70 %. Tieto sumy nie sú individuálne dohodnuté (nie sú osobitne vpisované, ale sú súčasťou hutného textu písaného drobnými písmenami). Odporca bol predžalobnou upomienkou z 25.3.2013 vyzvaný na vrátenie dlžnej sumy, ktorá podľa poštového podacieho hárku odoslaná na adresu odporcu dňa 26.3.2013.

Z obsahu Obchodných podmienok zmluvy mal súd preukázané, že sú napísané na predtlačenom formulári malými písmenami, ktoré sú voľným okom ťažko čitateľné. V podmienkach nie je nič individuálne dojednané medzi zmluvnými stranami. Konkrétne v bode 3. Obchodných podmienok je uvedené, že zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa článku II. zmluvy o úvere, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a vo výške 3,1% z istiny pri úvere poskytnutom na 7 mesiacov, a to za každý aj začatý mesiac omeškania celkovej dlžnej čiastky. Zmluvné strany sa dohodli, že veriteľ je oprávnený účtovať dlžníkovi/spoludlžníkovi náhradu účelne vynaložených nákladov za úkony spojené s vymáhaním dlžnej sumy pred začatím súdneho alebo rozhodcovského konania vo výške 20 % z poskytnutej istiny, najmenej však 67,- eur, ktorá nepodlieha vyúčtovaniu.

Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA oznámil dňa 9.8.2014 súdu svoj vstup do konania na stranu odporcu. Na jeho žiadosť mu súd zaslal návrh s prílohami, ktoré právny zástupca vedľajšieho účastníka prevzal 6.10.2014, ale do dňa vyhlásenia rozsudku nedoručil súdu žiadne písomné vyjadrenie.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (účinný k dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. 12.7.2012), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 1 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, (1) Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním

spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. f), j) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1; b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y); d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 11 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v súčasnosti, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (ods. 1) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (ods. 2) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (ods. 3) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. (ods. 5) Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. (ods. 11)

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Ustanovenia zákona č.126/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 126/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení v Občianskom zákonníku.

Predmetom sporu je zaplatenie sumy 670,40 eur s úrokom z omeškania 8.75 % ročne z 670,40 eur od 22.2.2013 do zaplatenia z titulu neuhradenia splátok a poplatkov spojených s poskytnutím úveru a zmluvnej pokuty 108,90 eur

Z vykovaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci súd vyvodil právny záver, že návrh bol podaný dôvodne len sčasti. Na základe písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 550 eur. Zároveň v zmluve bol definovaný záväzok odporcu uhradiť odplatu vo výške 209 eur a celý dlh mal predstavovať 759 eur. Za záväzkom veriteľa poskytnúť úver 550 eur bolo v bode I. zmluvy uvedené, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20% z istiny (pri úvere na 13 mesiacov). Ďalej že si veriteľ za poskytnutie úveru účtuje odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov. Medzi účastníkmi zmluvy boli dohodnuté pravidelné mesačné splátky a to prvé tri po 2,75 eur a ďalších desať po 75,08 eur mesačne. Odporca zaplatil celkovo 88,60 eur, neplatil riadne a včas, dostal sa do omeškania. Z týchto dôvodov navrhovateľ zosplatnil celý dlh k 21.2.2013.

Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere si súd ustálil, že v nej nebola jasne a určite vymedzená sadzba úroku, od ktorého sa mali odvíjať jednotlivé splátky. Bola len uvedená výška úroku 20%, pričom celá suma budúcich úrokov ako výnosov bola zahrnutá v čiastke 209 eur, ktorá bola označená ako odplata. Numerickým výpočtom súd zistil, že 20% z 550 predstavuje sumu 110 eur. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z. a to základné náležitosti zmluvy stanovené v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru, nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivé splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá do odplaty za úver, a to aj keď by suma odplaty nedosiahla maximálnu výšku. V danom prípade však maximálna výška odplaty určená podľa nar. vl. č. 87/1995 Z.z. bola presiahnutá, nakoľko ku dňu uzavretia zmluvy dňa 2.7.2012 bola pri úveroch od 1- 5 rokoch bola určená vo výške 15,54 %, pričom skutočná výška odplaty dosiahla 41,8% (výpočet: 209 deleno 550 x 110).

Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Súd preto odčítaním sumy splátok 88,60 eur od poskytnutej istiny 550 eur zistil, že odporca neuhradil z reálne poskytnutej sumy celkovo 461,40 eur. Nakoľko sa odporca dostal do omeškania, došlo k zosplatneniu úveru k 21.2.2013, súd priznal navrhovateľovi uplatnený správny zákonných úrok z omeškania 8,75 % ročne od 22.2.2013 z priznanej sumy 461,40 eur. Vo zvyšku súd návrh zamietol.

Podľa § 153 ods. 3 O.s.p., súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve 16ab) alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané

finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Nakoľko neprijateľnosť podmienky nie individuálne dohodnutej zmluvnej pokuty 3,3 % z istiny boli dôvodom zamietnutia časti návrhu, súd rozhodol aj o vyhlásení neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Súd má za to, že je neprijateľné, aby zmluvná pokuta hoci len vo výške 3,3% z istiny nebola individuálne dohodnutá a počatá len bez akéhokoľvek zvýraznenia na predtlačenom formulári obchodných podmienok. V konečnom dôsledku dohoda o zmluvnej pokute musí byť obligatórne dojednaná písomne a v tomto prípade bola uvedená len na zadnej strane zmluvy ako súčasť husto písaného textu obchodných podmienok a nebola opatrená podpismi zmluvných strán. preto súd zamietol návrh v časti zmluvnej pokuty aj z dôvodu, že v tejto časti (dohoda o zmluvnej pokute 3,3% z istiny) je absolútne neplatnou podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže je v rozpor aj s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov vychádzajúc z čistého úspechu navrhovateľa v sume 18,40 % (Výpočet čistého úspechu navrhovateľa: $461,40 \times 100 / \text{deleno } 779,30 (670,40+108,90) = 59,20 \%$ ako úspech navrhovateľa; $100-59,20 = 40,79 \%$ ako úspech odporcu. Čistý úspech navrhovateľa je $59,20 \%$ $-40,79\%=18,41$, zaokrúhlene 18,40%). Súd navrhovateľovi v konaní priznal náhradu iných trov konania v sume 9 eur (18,40% z zaplateného súdneho poplatku za návrh 46,50 eur=8,556, zaokrúhlene 9 eur) a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 22 eur (18,40 % z správne vyčíslených trov právneho zastúpenia 118,98 eur=21,89, zaokrúhlene 22 eur). Právny zástupca navrhovateľa si správne vyčísлил odmenu za jeden úkon právnej služby v sume 51,45 eur. Súd priznal právnomu zástupcovi navrhovateľa: 1/ odmenu za úkony právnej služby 2 x 51,45 eur a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na súd ; 2/ režijný paušál za r. 2014: 2 x 8,04 eur. Právny zástupca žiadal poslať trovy konania na účet vedený v V. Y. N., pobočka zahraničnej banky, č. účtu M.: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, Y.: Z..

Právny zástupca vedľajšieho účastníka konania si v ozname o vstupe do konania neuplatnil trovy právneho zastúpenia, do vyhlásenia rozsudku si ich taktiež neuplatnil, ale sú sa s tým i tak vypořiadal.

Podľa §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Podľa §93 ods. 4, veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku , ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prihliadal už aj na zaužívanú súdnu prax pri rozhodovaní v obdobných sporoch, kde je odporcom spotrebiteľ a navrhovateľom je TELERVIS PLUS a.s. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESĽP) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou,

ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Súd v takomto prípade uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú : a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, c) čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva a d) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevyšuje 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu dňa 9.8.2014, pričom odporcu v oznámení označil len ako „žalovaný spotrebiteľ“ a uviedol spisovú značku a žiadal zaslať návrh s prílohami. V tej to súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporcu nekontaktoval. Na základe žiadosti vedľajšieho účastníka, súd prvého stupňa mu zaslal návrh na začatie konania. Vedľajší účastník sa následne vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte s odporcom, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje automaticky vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy a skutočnosť, že vedľajší účastník si ani neuplatnil náhradu trov právneho zastúpenia súd dospel k záveru, že mu ani nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia.

V závere súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, Krajský súd

v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.